

mo kā olleks Wäekuba Õð; mo Palkve-
gi on selge. Wata, mo Tunnistusmees
on Taerwas, kes üllewel förges mulle Tun-
nistust annab. Mo Edbrad on minno
Piltajad; minno Silm joseb Wet Jum-
mala pole, et ta mo waese Mehhe Alsjad
selges teeks ennese jures; fest need pissut
Aaastad sawad otsa, ja ma lähhen sedda
Teed, mis ma ennam taggasi ei tulle. Mo
Baim on ärratikkitud, mo Pärvad on
mõdalainud, mo Mötted on laiale fistud.
Ehk ma ka otaksin tweel, siis on Haud om-
nisti mo kodda, senna saan ma Asset teh-
ha, sepärrast huan ma Haua Auko om-
mals Issaks, ja Ussid ommaaks Emmaks
ja Oeks.

§. 366. Pildad, Sua Maalt, hakkas
jälle omma endist Kõnnet räkima (§. 355.),
sedda Kõnnet, et keik se Nist Jobil selge
ta kurja Teggude Palk ja muhtlus olleks;
ta ütles: Nist kustutakse Õdlattel nende

Wab

Walgus årra, ja nende Tulloke ei paista
ennam; sel Õðlal saab Walgus pimme-
daks temma Majas, ja temma Nou jätab
tedda mahha —, ja Mõrtsukale saab
Boimus temma peåle. Surma eessumen-
ne Poeg (ehk Haigus) sõbb temma Luton-
did årra, ja temma Maja peålt kistakse
årra sedda, mis peåle ta lodab —. Tem-
ma Mällestus saab hukka Ma peålt, ja
temmas ei olle Nimmie Ulitsa peål; temmas
ep olle Poega eggja Lapse Last omma Nahwa
seas, ja ükski ei jä temmal jalle ta Ella-
misje Paika. Nisuggune on selle Järg,
kes Kõowiverust teeb, ja kes Jummalat ei
tunne.

S. 367. Se willets Giob wastas: kui
kaua kuriwastate teie mo hinge, ja rõhhu-
te mind mahha omma Sannadega! Teie
tete müsle Häbbi jo kümme korda, ja teie
isse ei häbbene koggenist mitte —. Kui
ma ka tödeste olleksin effinud, siis jääks mo
effi-